

tot xecant

RAFAEL VILA I BARNILS

Truquem la porta d'un veí del poble, que fou col.laborador de les revistes que Arbúcies ja havia tingut abans de la guerra; Rafael Vilà i Barnils, poeta nat a la nostra vila, a la que ha retornat, després d'una llarga temporada d'exili a Reus.

Rafael, ens podríeu fer cinc cèntims dels precedents de revistes locals en les que vos hi havíeu participat?

Donç bé, la primera va ésser "El Baix Mont seny", en temps d'en Primo de Ribera, amb en Ramón Ferrer i Montplet com a director nominatiu; encara que de fet ho fou Mosèn Ramon Pagés; d'altres col.laboradors vàrem ser en Lluís Torres i Pla, en Jaume Closa, Mosèn Tet i jo.

Al cap de sis o set anys (arran de petites desavinences entre Mosèn Ramon i en Milda) hi varen haver una sèrie de modificacions; es va canviar el nom pel de "La Riera" i, paral·lelament en aquesta, en va sortir una altre de

caire festiu, anomenada "El Micalet".

Quines circumstàncies creieu que varen motivar el naixement de les revistes?

En Mòsen Ramon, home inquiet, que era administrador de "Can Blanc", tenia molta relació amb els nombrosos forasters que hi anaven, i li va semblar que una revista vestiria el poble. Amb l'ajut d'en Milda van començar a tirar en davant l'idea.

Us sembla que el poble les va acollir bé?

Sí, però com que l'interès de Mosèn Ramon en crear-la va ser molt personal (hi havia unes notes casolanes en les que, tot sovint, hi anomenava les seves amistats... per quedar-hi bé) també ho fou en conservar-la. I la revista es va fer vella; la mateixa gent, el mateix contingut... hi mancava renovació. I tampoc no podia competir amb el renom de "Patufet" al que la gent s'hi afeixava.

La primera revista va sortir l'any 27 i fins al 66 no en va rebrotar una altra. A què atribuiríeu que passés tant temps sense havern'hi cap?

A les conseqüències de la guerra; a la postguerra la gent no tenia ganes de llegir, i molt menys d'escriure, car amb intentar superar les dificultats que els presentava el viure, ja en tenien prou i massa. També s'hi va afegir el fet que tot el que era català estava interdit i perseguit.